Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet

Høringsnotat om forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og lov om radioudstyr

Indholdsfortegnelse

1 Høringen 1
1.1 Høringsperiode 1
1.2 Hørte myndigheder og organisationer m.v. 1

2 Høringssvarene 8
2.1 Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget 8
2.1.1 Teleudbyderes pligt til at finansiere et uafhængigt klagenævn 8
2.1.2 Teleudbyderes bistand til politiet 11
2.1.3 Tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet 16
2.1.4 Teleudbydernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata 18
2.1.5 Samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata 23
2.1.6 Mulighed for at træffe afgørelse om midlertidige foranstaltninger i sager om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester 27
2.1.7 Høringsperiode i forbindelse med markedsundersøgelser 30
2.1.8 Bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold 30

3 Lovforslaget i forhold til lovudkastet 31

08-09-2026

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet

Slotholmsgade 10-12
1216 København K
Tel. 3392 9700

Ref.-nr. 2026-2531

1 Høringen

1.1 Høringsperiode

Et udkast til forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester har i perioden fra den 16. september til den 17. oktober 2025 (31 dage) været sendt i høring hos en række myndigheder, organisationer m.v. På grund af folketingsvalget har lovforslaget været sendt i fornyet høring inklusive ændring af lov om radioudstyr (radioudstyrsloven) med frist for afgivelse af høringssvar den 19. august 2026.

Seneste udkast til lovforslag blev den 24. juni 2026 endvidere sendt til Erhvervspog Digitaliseringsudvalget til orientering.

Herudover blev udkastet til lovforslag offentliggjort på Høringsportalen den 29. juni 2026.

1.2 Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Nedenfor følger en alfabetisk oversigt over hørte myndigheder og organisationer m.v.

Ud for hver høringspart er det ved afkrydsning angivet, om der er modtaget høringssvar, og om høringsparten i givet fald har haft bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Oversigten omfatter herudover interessenter, som ikke er blandt de hørte myndigheder, organisationer m.v., men på egen foranledning har sendt bemærkninger til udkastet til lovforslag. Sådanne interessenter er i oversigten markeret med *.

Høringspart	Høringssvar modtaget	Bemærkninger	Ingen bemærkninger
2Tell ApS			
3H Advokatanpartsselskab på vegne af Ambition ApS, BiQ A/S, Geomatic A/S, og Dun & Bradstreet A/S	X	X	
A2012	X	X	
42 Telecom AB			
5tel			
ACN Danmark A/S			
Advokatsamfundet			
AdvoNordic			
Allente			
Ambition A/S			
Andels.net ApS			
Antenneforeningen Vejen			
Arbejdernes Radio- og Fjernsynsforbund			X
Assens Kommune			
AT&T, BT, Colt, Orange Business, Twilio and Verizon *	X	X	
Atea A/S			
AURA EL-net A/S			
AV-Brancheforeningen			
Banedanmark			X
Bang og Olufsen			
Bauer Media ApS			
B-Close A/S			
Bech-Bruun			
BICS SA			
BL – Danmarks almene boliger			
BiQ A/S			
Bob Production			
Bolignet A/S			
Bolignet-Aarhus F.M.B.A			
Bolignet-Aarhus F.M.B.A.			
Bolt&Yurdal Consulting ApS			
BornFiber *	X	X	
Brancheforeningen for Husstandsvindmøller			
Bredbåndsforeningen Primanet			
Bredbåndsforeningen Vestdjursnet.dk			
Bruun og Hjejle Advokatfirma			

BSG ESTONIA OÜ			
Care Solutions ApS			
CBB Mobil A/S			
Celfon A/S			
Cibicom A/S			
Cibicom Mobility Aps			
Cirque Bredbånd A/S			
Cobira ApS			
Colt Technology Services A/S			
Comflex Networks ApS			
Compatel Limited			
ComSystem A/S			
Connect me A/S			
Copy-dan			
Cubic Telecom Ltd			
Damm Cellular Systems A/S			
DANAK			
DanDial Networks A/S			
Dansk Beredskabskommunikation A/S			
Dansk Byggeri			
Dansk Ejendomsmæglerforening			
Dansk El-forbund (DEF)			
Dansk Erhverv			
Dansk Industri			
Dansk IT (DIT)			
Dansk Kabel TV A/S			
Dansk Live			
Dansk Metal			
Dansk Net A/S			
Dansk Standard			
Danske Handicaporganisationer			
Danske Havne			
Danske Mediedistributører			
Danske Medier			
Danske Rederier			
Danske Regioner			X
Dataetisk Råd	X	X	
Datatilsynet	X	X	
DELTA			
Det Centrale Handicapråd			
Det Kongelige Teater			
DI Digital			
Dialoga Servicios Interactivios S.A.			
DIDWW Ireland Limited			
dk4			
DR			
DRB Lys og Lyd			
DSB			X
Dun & Bradstreet A/S			

EKTOS Testing & Reliability Services A/S			
Energi Danmark A/S			
Energi Fyn			
Energi Viborg Elnet A/S			
EnergiMidt			
Energinet			
Enreach Oy			
European Tour Production ApS			
evercall ApS			
Evolution 360			
Experimenterende Danske Radioamatører (EDR)			
F24 Danmark	X	X	
Facilicom A/S			
Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH)			
FASTSPEED A/S			
FDM			
FEHA			
FFV EL A/S			
Fiberalliancen	X	X	
Fiberby ApS			
Fibia			
Finans Danmark	X	X	
Firmafon ApS			
Firstcom Europe A/S			
Flexfone A/S			
Flexonet ApS			
FONET A/S			
Forbrugerombudsmanden			X
Forbrugerrådet Tænk	X	X	
FORCE Technology			
FORCE Certification			
Forenede Danske Antenneanlæg (FDA)			
Foreningen af Danske Internet Medier (FDIM)			
Forhandlingsfællesskabet			
Forsikring og Pension Brancheorganisation (F&P)	X	X	
Frederiksberg Kommune			
Frederikshavn Forsyning A/S			
Frogne A/S			
Føroya Tele			
Faaborg Vest Antenneforening			
Gear Guys			
Geomatic A/S	X	X	
GEV Net A/S			
Glentevejs Antennelaug			
GlobalConnect A/S			
Goldfish Sound			
Gotanet AB			

Greenwave Mobile IoT ApS			
HBM IT INFRASTRUCTURE			
Hi3G Denmark ApS			
HOFOR A/S			
Horten Advokatpartnerselskab			
HPE Aruba Networks			
Hurup elværk Net A/S			
Håndværksrådet			
I P Group A/S			
inMobile ApS			
Interactive digital media GmbH			
InterPhone Danmark ApS			
IP Group A/S			
Ipify Limited			
Ipnordic A/S			
Ipvision A/S			
ISOBRO	X	X	
IT-Branchen			
Itron Inc.			
Jay.net A/S			
Kamstrup A/S			
Kjærgaard A/S			
KL			
KPR Towers			
Krak/Eniro	X	X	
Kromann Reumert			
Kviknet.dk ApS			
Københavns Kommune	X	X	
Københavns Kulturcenter			
Københavns Universitet			
Lancelot BV			
Landbrug & Fødevarer			
Landdistrikternes Fællesråd			
Langelands Mobil- og Bredbåndsforening			
Lebara Mobile Denmark Limited			X
LEF Net A/S			
Legos			
Link Mobility A/S			
Lycamobile Denmark Ltd.			
Lydrommet Danmark			
Matrix Group Aps			
Maxtel.dk ApS			
M-Connectus			
mediathand ApS			
MI Carrier Services			
Midtfyns Elforsyning A.M.B.A			
mifon familie			
Minitech Aps			
Mitto AG			
M-Mobility A/S			
Mobilevalue ApS			
MOBISIGNAL GmbH			

MobiWeb Limited			
Monty UK Global Limited			
Mundio			
Myriota			
Naviair			X
Netgroup A/S			
Netteam A/S			
Nexcon.io ApS			
NextM2M A/S			
Nianet A/S			
Niras			
Njord Law Firm			
NKE Elnet A/S			
NOE Net A/S			
Nord Energi Net A/S			
Nordby Antenneforening			
Nordic Connect			
Nordic Rentals A/S			
Norlys			
NRGi			
Nuuday A/S			
OnOffAPP			
Onomondo ApS			
Open Channel Aps			
OpenNet			
Orange Business Denmark A/S			
Oticon			
Parknet			
Perspektiv Bredbånd			
Phonic Ear			
Primanet			
Professional Soundsystems			
Puzzel A/S			
Radio- og tv-nævnet			
Radiocom Danmark A/S			
Radius			
RAH			
Redspot Aps			
Region Sjælland			
Relatel A/S			
RIEDEL Communications GmbH & Co. KG			
Ring Advocacy ApS			
Roskilde Festival			
Sagitta ApS			
SAML			
Sammenslutningen af Danske Småøer			
Sammenslutningen af Lokale Radio- og TV-stationer			
SEAS-NVE			
SEF Fiber A/S			
Sennheiser Nordic A/S			

Sentia			
Sinch Sweden AB			
Skagen Antennelaug			
Skywire			
Slagelse Kommune			
SMVdanmark			
SportEventDenmark			
Standlux ApS			
Stofa A/S			
Sweco			
Taxa Fyn			
TDC Net A/S			
Teatret Svalegangen			
Tech Advisory ApS			
Tekniq			
Telavox ApS			
Telco Tribe ApS			
Teleankenævnet	X	X	
Telecom X ApS			
Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital	X	X	
Teleklagenævnet			
Telenabler ApS			
Telenor A/S			
Telenor Connexion AB			
Norlys Group A/S			
Tellio ApS			
Telus ApS			
Telzio Denmark A/S			
Thyfon A/S			
Tismi BV			
Tivoli			
Trefor A/S			
T-Regs			
True Commerce Denmark ApS			
TT-Netværket P/S			
TV 2	X	X	
TV 2 Regionerne			
TV GLAD			
TÜV SÜD Danmark			
Twilio Ireland Limited	X	X	
Uni-tel A/S			
UnoTel A/S			
Verdo Tele A/S			
Verizon Business Danmark	X	X	
Vest Net A/S			
Vestdjursnet			
Vestforsyning Net A/S			
Vestjyske Net A/S			
Viahub (SMS Provider Corp.)			
Viptel A/S			
Voxbone S.A.			
Waoo A/S			
Wireless Logic Nordic A/S			

Wohlfeldt Lydproduktion			
WS Audiology			
XPLORA Technologies ApS			
YATECO OÜ			
YOUSEE A/S			
Zenitel			
Aalborg Universitet			
Aarhus Teater og Aarhus Universitet			

2 Høringssvarene

Nedenfor gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar om udkastet til lovforslag.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger til høringssvarene, herunder om der er foretaget ændringer i anledning af høringssvarene, er skrevet med kursiv.

Under pkt. 3 er det angivet, hvilke ændringer der er foretaget i forhold til det udkast, som har været i offentlig høring.

2.1 Bemærkninger til de enkelte punkter i lovforslaget

2.1.1 Teleudbyderes pligt til at finansiere et uafhængigt klagenævn

Teleindustrien, IT-Branchen, DI Digital, Forbrugerrådet Tænk, Fiberalliancen og Teleankenævnet støtter, at der etableres en generel ordning for finansiering af Teleankenævnet.

Teleindustrien, IT-Branchen, DI Digital ser ingen grund til at friholde mindre selskaber fra at bidrage, da alle selskabers kunder har ret til at få sager behandlet i nævnet. Teleankenævnets formand bemærker, at der ikke altid er overensstemmelse mellem omfanget af sagsbehandlingen i nævnet og størrelsen på den indklagede teleudbyder.

Teleindustrien, IT-Branchen, DI Digital finder, at ud over den faste betaling bør der også være en variabel betaling, som afhænger af antallet af klager over selskabet og antallet af tabte og forligte sager. Parterne finder det vigtigt at sikre incitamenter hos selskaberne til at minimere antallet af kundeklager og efterleve nævnets afgørelser. Teleankenævnet angiver, at det kan overvejes, om pligten til at bidrage til finansiering skal være udtømmende, eller om der herudover f.eks. i henhold til vedtægterne skal betales gebyrer pr. sag, herunder hvorledes størrelsen af sidstnævnte gebyrer beregnes og fastsættes.

Høringsparterne bemærker videre, at det kan have stor betydning for fordelingen af omkostninger mellem selskaber, hvordan eksempelvis omsætning eller antal af kunder opgøres. Det vil være relevant at tage stilling til, om eksempelvis omsætning og kunder fra erhvervsmarkedet indgår i modellen.

A2012 påpeger, at bidraget til finansiering af Teleankenævnet bør fastsættes på en rimelig, gennemsigtig og forholdsmæssig måde, således at både foreningens størrelse, omsætning, medlemsgrundlag og den faktiske belastning af klagesystemet tages i betragtning. A2012 foreslår desuden, at der i de endelige regler indføres en lempelig model eller en undtagelse for medlemsdrevne udbydere, så de ikke pålægges en disproportional økonomisk byrde.

Twilio bemærker, at kun danske indtægter for tjenester leveret i Danmark bør indgå ved beregningen af bidrag til Teleankenævnet.

Twilio bemærker endvidere, at bidragsmekanismen bør sikre forudsigelighed og en lav administrativ byrde, helst gennem en centraliseret digital rapporteringsplatform, der styres af Digitaliseringsstyrelsen.

Endelig vurderer Twilio, at årlig offentliggørelse af Teleankenævnets budget, de samlede indsamlede bidrag og udgifterne vil fremme ansvarlighed og tillid i branchen. Twilio finder, at midler, der ikke bliver brugt i et givet år, bør overføres til året efter, og gebyrerne for det følgende år bør justeres for at afspejle dette budgetoverskud.

Fiberalliancen kan tilslutte sig forslaget om at udgifter forbundet med drift af Teleankenævnet vil skulle betales af udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Fiberalliancen konstaterer, at udbydere, der udelukkende er aktive på engrosmarkedet, ikke omfattes af bestemmelsen, hvilket skyldes, at de ikke udbyder tjenester, der faktisk kan blive genstand for behandling i Teleankenævnet.

Teleankenævnets henstiller, at det præciseres i lovbemærkningerne, at der ved den foreslåede bestemmelse om finansiering af Teleankenævnet ikke er tilsigtet nogen ændring i Teleankenævnets kompetence.

Teleankenævnet henstiller endvidere, at der i bestemmelsen om finansiering af Teleankenævnet anvendes samme definition som i resten af kapitel 3, altså "udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester", og at der i bemyndigelsen gives mulighed for at fastsætte regler om at differentiere imellem de to.

Teleankenævnet foreslår, at der ved indførelse af en ny finansieringsmodel sikres en overgangsordning, fx i form af et etableringsindskud, så almindelig drift det første år sikres, ligesom ministeriet bør forholde sig til en eventuel underskudsdækning, f.eks. hvis en betalingspligtig udbyder går konkurs.

Verizon Denmark A/S og branchekoalitionen AT&T, BT, Colt, Orange Business, Twilio and Verizon påpeger, at udbydere som udelukkende betjener store erhvervskunder, hverken modtager forbruger- eller småvirksomhedsklager. Teleankenævnet vil derfor ikke skulle behandle klager fra deres kunder. Verizon stiller sig derfor kritisk over for den foreslåede finansieringsmodel, som pålægger teleudbydere bidragspligt på grundlag af omsætning eller markedsandel.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
I anledning af Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital, Teleankenævnet og A2012's svar om friholdelse af mindre selskaber bemærkes, at nogle teleudbydere er meget små i forhold til de større udbydere, og at de små udbyderes bidrag i givet fald vil være meget beskedent i forhold til det samlede bidrag. Dette skal sammenholdes med den administrative byrde, der vil være ved at beregne og indhente små bidrag fra mange mindre udbydere. I hvilket omfang mindre selskaber skal friholdes fra at bidrage til finansieringen af Teleankenævnet, vil blive besluttet i forbindelse med den nærmere fastlæggelse af ordningen for finansiering ved en ministerbekendtgørelse.

På baggrund af Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digitals samt Teleankenævnets formands bemærkning om variabel betaling afhængig af antal klager mv. er det tilføjet i bemærkningerne til lovforslaget, at ministeren vil kunne fastsætte, om de relevante udbydere skal pålægges en fast betaling, en variabel betaling, f.eks. afhængigt af antallet af klager over udbyderen, eller antallet af tabte og forligte sager, eller en kombination af disse.

Ved udmøntningen af hjemlen til at beregne, hvordan det årlige bidrag skal fordeles mellem teleudbyderne, vil det blive vurderet, hvorvidt omsætningen fra eller kundeandelen af erhvervskunder skal indgå i beregningerne.

Vedrørende Twilios høringssvar bemærkes, at udgangspunktet vil være, at udbydere af tjenester, der er omfattet af Teleankenævnets kompetence, skal bidrage. Teleudbydere, der ikke udbyder tjenester i Danmark, vil være undtaget fra bidragspligten.

Forudsigelighed for teleudbyderne forventes sikret ved, at det samlede bidrag til Teleankenævnet fastsættes ved en ministerbekendtgørelse. Hvordan det årlige bidrag for den enkelte teleudbyder beregnes, vil også fremgå af bekendtgørelsen. De årlige bidrag vil blive opkrævet af Teleankenævnet.

De årlige bidrag forventes justeret således, at Teleankenævnet efter udløbet af et regnskabsår udarbejder en opgørelse over omkostninger til beregning af, om udbyderne har betalt mere eller mindre end Teleankenævnets faktiske omkostninger. Hvis der er opkrævet for meget, modregnes dette i senere indbetalinger, i det omfang indbetalingen forventes at overstige de langsigtede gennemsnitlige omkostninger til Teleankenævnets behandling af sager.

Vedrørende Fiberalliancens, Verizon Denmark A/S' og branchekoalitionen AT&T, BT, Colt, Orange Business, Twilio and Verizon's høringssvar om, at kun udbydere, hvis tjenester er omfattet af Teleankenævnets kompetence, bør bidrage til finansieringen, bemærkes, at det ikke er hensigten, at teleudbydere, der alene udbyder tjenester, der ikke er omfattet af Teleankenævnets kompetence, skal bidrage til finansieringen.

På baggrund af Teleankenævnets bemærkning om lovforslagets indflydelse på Teleankenævnets kompetence er det tilføjet i lovbemærkningerne, at der ved den foreslåede bestemmelse om finansiering af Teleankenævnet ikke er tilsigtet nogen ændring i Teleankenævnets kompetence.

Vedrørende Teleankenævnets bemærkning om at anvende definitionen "udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester" bemærkes, at ifølge Teleankenævnets vedtægter behandler Teleankenævnet civilretlige tvister mellem slutbrugere og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester, som er etableret i Danmark, vedrørende elektroniske kommunikationstjenester, og de omkostninger, der er forbundet med ankenævnets virksomhed, afholdes af de tilsluttede udbydere af elektroniske kommunikationstjenester. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet er opmærksom på, at Teleankenævnet i dag i særlige tilfælde behandler klager, der ikke vedrører elektroniske kommunikationstjenester. Teleankenævnet vil fortsat kunne behandle disse klager efter indførelsen af den foreslåede finansieringsordning.

Vedrørende Teleankenævnets forslag om en overgangsordning til sikring af almindelig drift det første år og underskudsdækning, hvis en betalingspligtig udbyder går konkurs, bemærkes, at der vil blive taget stilling til, hvordan tilstrækkelig finansiering sikres i forbindelse med udmøntningen af hjemlen til at fastsætte regler om betaling. I den forbindelse skal der tages højde for de krav, der stilles, for, at der skattemæssigt er tale om opkrævning af gebyr og ikke en skat.

2.1.2 Teleudbyderes bistand til politiet

Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital anfører i et fælles høringssvar, at vurderingen af, at forslaget ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, forudsætter opretholdelse af den nuværende ordning med kompensation til udbyderne for deres bistand til politiet.

Høringsparterne anfører, at teleudbydernes bistand til politiet i praksis omfatter mere end udlevering af data. Samarbejdet indebærer ofte løbende dialog, hvor politiet trækker på teleudbydernes faglige ekspertise, herunder sparring om tekniske muligheder, relevante datakilder, systemmæssige begrænsninger og hensigtsmæssige fremgangsmetoder.

Høringsparterne finder derfor, at det bør afklares, om den nuværende praksis med løbende rådgivning og faglig sparring til politiet fortsat forventes leveret som en del af forpligtelsen.

Høringsparterne anfører, at de ikke kan støtte forslaget til ændring af loven på dette område, da lovforslagets beskrivelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser ikke tager højde for, at der er skabt usikkerhed om opretholdelse af den nuværende ordning med kompensation fra de retshåndhævende myndigheder til udbyderne for deres bistand til politiet.

Høringsparterne anfører desuden, at der efter en fornyet gennemgang af forslaget til ændring af § 10, således at ikke kun udbydere til slutbrugere er omfattet, er opstået tvivl om ændringens betydning for engrosudbydere af infrastruktur. De oplyser, at ikke alle engrosudbydere af infrastruktur i dag yder direkte bistand til politiet i det omfang, som er gengivet i lovforslaget. Høringsparterne ønsker en dialog med Digitaliseringsstyrelsen herom, herunder om de investeringer en sådan bistand i givet fald vil kræve. Da ændringen potentielt kan medføre betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser for særligt engrosudbydere, kan høringsparterne ikke støtte ændringen. Høringsparterne opfordrer til, at der skabes klarhed over ændringens rækkevidde og de konkrete forpligtelser, den vil indebære, ligesom der opfordres til, at der bør foretages en analyse af de potentielle betydelige økonomiske og operationelle konsekvenser, lovforslaget kan have.

Fiberalliancen udtrykker tvivl om rækkevidden af forslaget til ændring af telelovens § 10 i forhold til mindre engrosudbydere af infrastruktur. Fiberalliancen oplyser hertil, at for mange engrosprodukter, herunder Layer 2 Bitstream Access-produkter, har netejeren som udgangspunkt ikke adgang til de oplysninger, der normalt anvendes ved identifikation af slutbrugere (fx autentificeringsoplysninger, IP-adressetildelinger og sessionsdata og oplysninger om internetadgangens start og ophør), og at disse oplysninger som udgangspunkt behandles og opbevares hos den tjenesteudbyder, der har slutbrugerforholdet og leverer internetadgangen. Fiberalliancen kan på den baggrund ikke støtte den foreslåede ændring af telelovens § 10.

BornFiber oplyser, at de blandt andet leverer managed WiFi-løsninger til erhvervskunder, herunder hoteller, hvor BornFiber står for etablering og løbende drift af den tekniske infrastruktur under en serviceaftale, mens erhvervskunden (f.eks. hotellet) har det kontraktuelle og kommercielle kundeforhold til de enkelte gæster og øvrige slutbrugere, der anvender WiFi-forbindelsen. BornFiber bemærker, at lovforslagets bemærkninger indeholder en lempelse for udbydere, der stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende via WLAN eller LAN, herunder hoteller og caféer, da det er anført, at kravet i telelovens § 10 for disse udbydere som udgangspunkt kan opfyldes ved, at udbyderen indretter sig med standardudstyr, som ikke forhindrer politiets arbejde. BornFiber anmoder på den baggrund om, at lovforslaget præciseres, så den tekniske infrastrukturleverandør, der driver løsningen på vegne af hotellet under en managed service-aftale også er omfattet af lempelsen. Aktive Bredbåndsforeninger A2012 (A2012) anerkender behovet for politiets adgang til nødvendig bistand, men understreger, at mange medlemsejede bredbåndsforeninger ikke selv driver alle tekniske systemer, men benytter eksterne leverandører eller samarbejdspartnere. A2012 anbefaler derfor, at det tydeligt præciseres i den efterfølgende vejledning, at foreninger kan opfylde de tekniske forpligtelser gennem aftaler med relevante leverandører, og at det fremgår klart, hvilket ansvar der ligger hos henholdsvis foreningen, leverandøren og eventuelle underleverandører for derved at undgå uklarhed, dobbeltansvar og unødvendige administrative byrder.

A2012 anbefaler desuden samlet, at lovforslaget følges op af praktisk vejledning målrettet medlemsejede bredbåndsforeninger med det formål, at reglerne kan efterleves, uden at lokale og foreningsejede udbydere påføres byrder, der ikke står mål med deres størrelse og rolle i markedet.

Københavns Kommune anmoder om, at det præciseres i bemærkningerne til lovforslaget, at forpligtelserne i telelovens § 10 ikke gælder for "kommunalt, internt brug af netværk, som ikke har et kommercielt formål". Københavns Kommune oplyser, at høringssvaret skal ses i lyset af, at kommunen planlægger at etablere et 5G-netværk i kommunen, som ikke har et kommercielt formål, og som alene skal kunne anvendes af kommunens medarbejdere i arbejdsøjemed.

Københavns Kommune oplyser videre, at ønsket om en præcisering skal ses i lyset af, at formuleringen på side 11 i udkastet til lovforslaget (om udbyderstatus ved tilrådighedsstillelse af lokal internetadgang via hotspot m.v.) har givet indtryk af, at en kommune altid vil være omfattet af § 10.

Twilio oplyser, at Twilio er udbyder af 'Communications Platform as a Service' (CPaaS), og anbefaler en vejledning om, at telelovens § 10 kun gælder forholdsmæssigt, baseret på udbyderens rolle og kontrol over relevante data eller systemer.

Twilio anbefaler desuden en vejledning om, at en udbyder kan outsource forpligtelserne i telelovens § 10 til en tredjepart, f.eks. en hostingudbyder, og bemærker, at forpligtelserne til dataopbevaring og aflytning skal være i overensstemmelse med EU's principper for privatliv og sikkerhed.

Twilio peger desuden på, at der med henblik på operationel koordinering kan etableres en grænseflade ("designated interface") eller koordineringsramme mellem politimyndigheder og forskellige kategorier af udbydere (f.eks. netværksoperatører, CPaaS-udbydere og internetudbydere) for at strømline teknisk compliance i forbindelse med politiets anmodninger om lovlig adgang til data og aflytning.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet noterer sig bemærkningerne fra Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital om, at der er skabt usikkerhed om opretholdelse af den nuværende ordning med kompensation fra de retshåndhævende myndigheder til udbyderne for deres bistand til politiet. Ministeriet går ud fra, at høringsparterne i den forbindelse tænker på et lovforslag om ændring af retsplejeloven, som er sendt i høring af Justitsministeriet den 19. august 2026. Ministeriet bemærker i den forbindelse, at en eventuel usikkerhed om kompensation til udbyderne ikke følger af udkastet til lovforslag om ændring af telelovens § 10. Lovforslaget ændrer således ikke på den nuværende ordning for kompensation for udbydernes bistand til politiet.

For så vidt angår Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digitals bemærkninger, om hvorvidt den nuværende praksis med løbende rådgivning og faglig sparring til

politiet fortsat forventes leveret som en del af forpligtelsen, bemærker ministeriet, at telelovens § 10 ikke omfatter krav om den nævnte løbende rådgivning og faglige sparring til politiet.

For så vidt angår Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital samt Fiberalliancens bemærkninger om, at ikke alle engrosudbydere af infrastruktur i dag yder direkte bistand til politiet, skal ministeriet bemærke, at hensigten med ændringen er, at forpligtelsen i § 10 skal påhvile alle de relevante udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som indgår i kæden af udbydere, der enten på engros- eller detailniveau bidrager til leveringen af en tjeneste til slutbrugeren. De relevante udbydere omfatter alle udbydere og operatører, som har adgang til eller råder over data om tjenester, herunder trafik- og lokaliseringsdata, abonnentdata eller indholdsdata. Udbud af infrastruktur og engrosydelser i form af levering af netelementer, som ikke indebærer, at engrosudbyderen af infrastruktur råder over data om tjenester, vil derimod ikke være omfattet af den foreslåede bestemmelse. Ovennævnte vil blive tilføjet i lovforslagets bemærkninger til den foreslåede bestemmelse.

I anledning af Bornfibers bemærkninger om levering af managed WiFi-løsninger til hoteller m.fl. kan ministeriet bekræfte, at anvisningen i bemærkningerne til udkastet til lovforslaget gælder for både detailudbydere og engrosudbydere. For udbud af lokal internetadgang via LAN eller RLAN kan kravet i telelovens § 10 således som udgangspunkt opfyldes ved, at udbyderen indretter sig med standardudstyr, som ikke forhindrer politiets arbejde. Lovudkastet vil blive præciseret, så det fremgår, at anvisningen knytter sig til udbuddet af sådanne tjenester og ikke til udbyder-kategorien.

Vedrørende Aktive Bredbåndsforeninger A2012's bemærkninger om behovet for vejledning om muligheden for, at medlemsejede bredbåndsforeninger kan opfylde de tekniske forpligtelser gennem aftaler med relevante leverandører (outsourcing), kan ministeriet bekræfte, at outsourcing af forpligtelsen er en relevant mulighed. Foreninger og andre udbydere, som baserer deres udbud af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til slutbrugere på leverancer fra overordnede udbydere og operatører, vil således for eksempel kunne efterleve forpligtelsen ved at sikre, at indretning af udstyr og systemer, som krævet i telelovens § 10, indgår i den hovedydelse, som deres leverandør af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester leverer engros.

For så vidt angår A2012's ønske om en praktisk vejledning målrettet medlemsejede bredbåndsforeninger bemærkes, at Digitaliseringsstyrelsen inden udgangen af 2026 forventer at offentlige en vejledning til antenneforeninger og boligforeninger, der optræder som udbydere.

I anledning af Københavns Kommunes høringssvar bemærker Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet, at lovforslaget ikke ændrer på det gældende udbyderbegreb, som er defineret i telelovens § 2, nr. 1, jf. nr. 4 og 9. Det vil bero på en konkret vurdering, hvorvidt Københavns Kommunes planlagte netværk

og anvendelsen heraf medfører, at kommunen anses for udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og hvorvidt kommunen i så fald bliver forpligtet til at efterleve bl.a. telelovens § 10. Digitaliseringsstyrelsen står til rådighed for dialog herom.

Vedrørende Københavns Kommune spørgsmål til formuleringen på side 11 i lovforslaget, hvor kommuner og regioner nævnes som eksempler på såkaldte "hotspotudbydere" henvises til gennemgangen i høringsnotat af 13. maj 2025 til høring over udkast til bekendtgørelser om undtagelse af visse udbydere fra pligten til registrering hos politiet, døgnbetjent kontaktpunkt og sikkerhedsgodkendelse af personale, Høringsdetaljer - Høringsportalen. Heri findes en gennemgang af kommuners og regioners udbyderstatus ved tilrådighedsstillelse af lokal internetadgang via hotspot m.v. Lovforslaget medfører ingen ændringer i myndigheders udbyderstatus i de nævnte situationer.

I anledning af Twilios høringssvar bemærker Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet, at CPaaS-udbydere som f.eks. Twilio, der udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, vil være omfattet af telelovens § 10. SMS-gateway-tjenester er et eksempel på en elektronisk kommunikationstjeneste, som udbydes af visse CPaaS-udbydere.

Vedrørende Twilios forslag om præcisering med hensyn til om telelovens § 10 kun gælder forholdsmæssigt, baseret på udbyderens rolle og kontrol over relevante data eller systemer, bemærkes det, at lovforslaget ikke ændrer herpå. Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester er kun forpligtede til at systemunderstøtte de indgreb, som er oplistet i telelovens § 10, hvis indgrebet er relevant for den udbudte tjeneste. F.eks. er teleobservation (herunder lokalisering af en mobiltelefon), som er nævnt i telelovens § 10, stk. 1, nr. 1, og defineret i retsplejelovens kapitel 71, kun relevant for udbydere af mobiltjenester, og derfor vil udbydere af elektroniske kommunikationstjenester med fast installationsadresse ikke være forpligtede til at systemunderstøtte teleobservation.

Vedrørende Twilios forslag om vejledning med hensyn til udbyderes mulighed for at outsource forpligtelsen til at efterleve telelovens § 10 bemærkes, at lovforslaget ikke ændrer på de gældende muligheder for outsourcing af forpligtelserne til en anden udbyder af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget. Det bemærkes, at reglerne ikke giver mulighed for outsourcing af forpligtelsen til en tredjepart (f.eks. en hostingudbyder), som ikke er udbyder af elektroniske kommunikationstjenester (teleudbyder). Med hensyn til forpligtelsen i telelovens § 10 til at indrette udstyr, som sikrer, at politiet kan få adgang til oplysninger om teletrafik (logning), bemærkes, at udbyderen ved indretning af sådant udstyr også skal iagttage bekendtgørelse nr. 379 af 29. marts 2022 om opbevaring af registrerings- og opbevaringspligtige oplysninger, hvorefter logningspligtige oplysninger skal opbevares på servere placeret inden for Den Europæiske Unions område.

Vedrørende Twilios anbefaling om operationel koordineringsramme mellem politimyndigheder og udbydere bemærkes, at lovforslaget ikke omfatter regler herom. Den operationelle koordinering varetages som hidtil i den løbende dialog mellem udbyderne og Politiets Telecenter, der også varetager registrering af udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, jf. reglen herom i telelovens § 12.

2.1.3 Tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet

TV2 støtter den foreslåede bestemmelse i telelovens § 24, stk. 2, der bemyndiger Digitaliseringsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige elektroniske kommunikationsnet.

Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital bemærker, at behovet for den foreslåede bestemmelse ikke står klart for høringsparterne.

Høringsparterne bemærker, at 8- og 12-cifrede numre skal indmeldes til OCH (database til håndtering af nummerportering og dirigering) med henblik på interaktion mellem elektroniske kommunikationsnet. Høringsparterne bemærker derudover, at opkald fra ikkeoffentlige til offentlige kommunikationsnet risikerer at fremstå illegitime.

Høringsparterne bemærker, at det af forslaget ikke fremgår tydeligt, om der vil gælde krav om ibrugtagning af nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige kommunikationsnet svarende til de krav, der stilles udbydere af offentlige kommunikationsnet. Høringsparterne ønsker derfor en afklaring af, om et sådant krav vil blive stillet ikkeoffentlige kommunikationsnet, og hvordan Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil føre tilsyn med dette.

Høringsparterne bemærker desuden, at det ikke fremgår tydeligt af forslaget, om oplysninger om nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige kommunikationsnet vil blive gjort tilgængelige, eksempelvis via Digitaliseringsstyrelsens nummerregister.

Høringsparterne bemærker herudover, at den danske nummerplan består af en begrænset mængde nummerressourcer og ønsker derfor en afklaring af Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser om risiko for udtømning af nummerplanen.

Høringsparterne bemærker endvidere, at det ikke fremgår af forslaget, om porteringspligten vil gælde for nummerressourcer tildelt ikkeoffentlige kommunikationsnet. Høringsparterne ønsker derfor en afklaring af Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser om, hvorvidt porteringspligten vil gælde i disse tilfælde, og hvordan porteringer skal eksekveres i praksis.

Høringsparterne bemærker positivt, at det i bemærkningerne til loven er præciseret, at tildelte nummerressourcer til ikkeoffentlige net ikke må videretildeles til andre offentlige myndigheder, virksomheder, udbydere eller slutbrugere, samt at ressourcerne skal anvendes som led i den pågældendes opgaveløsning.

Høringsparterne anmærker slutteligt, at der bør sikres lige markedsvilkår, så vilkår og krav for nummerressourcer tildelt til ikkeoffentlige kommunikationsnet ikke er lempeligere end vilkår og krav for nummerressourcer tildelt til udbydere af offentlige kommunikationsnet. Høringsparterne ønsker desuden en afklaring af efterspørgslen på og anvendelsen af nummerressourcer til brug for ikkeoffentlige kommunikationsnet.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet kan overordnet bemærke, at det med den foreslåede bestemmelse om tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige kommunikationsnet ikke er hensigten, at ikkeoffentlige kommunikationsnet skal have en generel adgang til nummerressourcer. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at bemyndige Digitaliseringsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler for tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige kommunikationsnet, når der er et behov for visse typer af nummerressourcer til dette formål.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker, at der med den foreslåede bestemmelse ønskes bemyndigelse til, at Digitaliseringsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om mobilnetværkskoder (MNC) til ikkeoffentlige kommunikationsnet. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet er bekendt med et aktuelt behov for mobilnetværkskoder fra både offentlige myndigheder og virksomheder, der ønsker at etablere og drive net til eget brug. Dette behov udspringer bl.a. af tilgængeligt udstyr, som kræver mobilnetværkskoder for at fungere.

Ministeriet bemærker, at ITU (FN-organisation for teleområdet) ved revidering af deres anbefaling ITU-T E.212 har afsat mobillandekode MCC 999 og underliggende mobilnetværkskoder til brug for ikkeoffentlige kommunikationsnet, og Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet tilskynder brugen af denne. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet er dog bekendt med, at MCC 999 ikke er brugbar i visse brugsscenarier for ikkeoffentlige kommunikationsnet, da tilgængeligt udstyr kan kræve anvendelse af nationale mobilnetværkskoder.

*Derudover har CEPT (organisation for europæiske post- og teleregulatorer) udgivet rapporten "*ECC Report 337 Public numbering ressources for mobile non-public networks"*, der konkluderer et klart behov for afsættelse af nationale MNC til brug for ikkeoffentlige kommunikationsnet, samt at nationale myndigheder kan få brug for at revidere reglerne for tildeling af andre typer af nummerressourcer i takt med udviklingen af ikkeoffentlige kommunikationsnet. Slutteligt bemærker Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet, at bl.a. Norge, Sverige og Finland allerede har afsat MNC til ikkeoffentlige kommunikationsnet.*

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til ibrugtagning, at der som konsekvens af den foreslåede bestemmelse § 24, stk. 2, også er foreslået § 32, stk. 3, der forpligter offentlige myndigheder og virksomheder, som tildeles nummerressourcer til ikkeoffentlige kommunikationsnet, til at

overholde regler og vilkår, der fastsættes med hjemmel i telelovens § 21. Dette vil bl.a. omfatte anvendelse, ibrugtagning og øvrige vilkår. Nummerressourcer tildelt efter den foreslåede bestemmelse vil blive omfattet af Digitaliseringsstyrelsens generelle tilsyn med ibrugtagning af nummerressourcer for at sikre, at nummerressourcerne anvendes effektivt.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til høringsparternes punkter om tilslutning til OCH, kapacitet og konsekvenser for nummerplanen, porteringspligten samt overdragelse, at Digitaliseringsstyrelsen, hvis der på sigt fastsættes regler om tildeling af numre fra den nationale nummerplan for fastnet- og mobilkommunikation til ikkeoffentlige kommunikationsnet, og hvor det er relevant, vil fastsætte tilsvarende vilkår for disse tildelinger, således at ikkeoffentlige kommunikationsnet ikke stilles bedre ved brugen af sådanne nummerressourcer.

Der er på baggrund af ovenstående i lovforslagets bemærkninger tilføjet, at der ved eventuel fastsættelse af nærmere regler om tildeling af numre fra den nationale nummerplan, og hvor det er relevant, skal tages højde for, at der stilles krav tilsvarende dem, som udbydere er pålagt.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i øvrigt i forhold til kapacitet og konsekvenser for nummerplanen, at Digitaliseringsstyrelsen ved udmøntning af regler i henhold til den foreslåede bestemmelse vil følge BEREC's (organisation for telemyndigheder i EU-lande) retningslinjer for forvaltning og risiko for udtømning i tilfælde af tildeling af nummerressourcer til andre end udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til transparens, at oplysninger om tildeling af nummerressourcer til ikkeoffentlige kommunikationsnet i overensstemmelse med teledirektivets artikel 94, stk. 3 og 7, vil blive offentliggjort i Digitaliseringsstyrelsens nummerregister.

2.1.4 Teleudbydernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata

Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital bemærker, at det er positivt, at bestemmelsen om rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata fra bekendtgørelse nr. 918 af 3. juli 2024 om nummeroplysningsdatabaser (nummeroplysningsbekendtgørelsen) foreslås løftet op i teleloven. Overordnet støtter høringsparterne hensigten om at sikre gennemsigtighed og styrkede rettigheder for slutbrugere i forbindelse med nummeroplysningsdata. Men det er afgørende for parterne, at kravene, der stilles til teleudbyderne, er entydige og nemme at administrere, er praktisk og teknisk gennemførlige, samt at de bygger på et korrekt retligt grundlag.

Teleindustrien, IT-branchen og DI Digital bemærker, at der er behov for, at Digitaliseringsstyrelsen klart præciserer, hvad der menes med en 'offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste'. Det er vigtigt, så datasælgere og datakøbere er sikre på, hvornår udlevering er berettiget. I forlængelse heraf bemærker parterne, at formuleringen 'tilgængelig for dem, der måtte ønske at anvende den', er uklar og bør

uddybes. Hertil bemærker parterne, om en nummeroplysningstjeneste kan være gratis, og om den skal anvendes uden login eller kundeoprettelse. Parterne finder det vanskeligt at betragte tjenester bag betalingsmur, login eller baseret på API-adgang som offentligt tilgængelige.

Teleindustrien, IT-branchen og DI Digital bemærker desuden, at teleselskaberne oplever udfordringer med datakøbere, som etablerer en nummeroplysningstjeneste som bierhverv alene for at kunne få adgang til data, som herefter anvendes til andre kommercielle formål såsom markedsføring og videresalg. Ifølge høringsparterne en anvendelse, som hverken er i overensstemmelse med de formål, som oplysningerne kan udleveres til, eller i overensstemmelse med, hvad abonnenten har fået oplyst, at oplysningerne kan anvendes og udleveres til. Geomatic opfordrer til, at det i bemærkningerne fastholdes, at aktører med legitimt formål fortsat har adgang til nummeroplysningsdata, herunder aktører omfattet af forbrugeraftalelovens § 4, stk. 2.

Geomatic opfordrer til, at den teknologineutrale forståelse fastholdes udtrykkeligt i bemærkningerne, så den ikke efterfølgende indsnævres i praksis.

Geomatic efterspørger en præcisering af, hvornår en anmodning om nummeroplysningsdata er rimelig, og at der sikres en effektiv adgang til at få afklaret uenighed om en anmodnings rimelighed. Geomatic bemærker, at adskillelsen mellem reglerne for videregivelse og anvendelse af nummeroplysningsdata bør fastholdes, at der ikke bør etableres en indskrænkende fortolkning efter bemærkningerne til loven og endeligt tilbyder at bidrage til en løsning på, hvordan adgang til nummeroplysningsdata fremadrettet kan etableres.

F&P (Forsikring og Pension) bemærker, at forslaget til den nye § 31, stk. 1, går videre end Teleklagenævnets sag nr. 23/05150-30, da det ikke kun introducerer kravet om rimelige anmodninger, men også afgrænser kredsen af berettigede til kun at være offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester. F&P vurderer, at det ville have været tilstrækkeligt at tilføje "rimelige anmodninger" til retstillingen før nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3, for at gøre retsstillingen direktivkonform samtidig med, at man ikke ville have afskåret andre aktørers ret til nummeroplysninger. I forlængelse heraf bemærker F&P også, at den foreslåede § 31, stk. 1, går videre (og er i strid med) den intention, der har været ved udvidelse af bemyndigelsen i telelovens § 31, stk. 3. Her er det også anført i pkt. 2.2.3, at: "*Bestemmelsen vil ikke få betydning for udbydere af nummeroplysningstjenester, ligesom godgørende organisationer og andre, der med legitimt formål benytter nummeroplysningsdata til at indsamle støtte eller værge medlemmer og abonnenter, fortsat vil kunne erhverve nummeroplysningsdata med henblik herpå (F&Ps understregning)*".

F&P anfører videre, at lovforslaget både går længere end EU-retten foreskriver, at lovforslaget indebærer en reduktion af konkurrencen på forsikringsområdet samt at de erhvervsøkonomiske konsekvenser ved lovforslaget er utilstrækkeligt belyst.

F24 foreslår, at der i § 31 indsættes en formålsbegrænset undtagelse, der muliggør videregivelse af nummeroplysningsdata til godkendte udbydere af kritiske varslingstjenester. Undtagelsen er nærmere beskrevet i høringssvaret. Uden en sådan hjemmel vil borgernes mulighed for hurtig og målrettet varsling blive permanent forringet. Det gælder ved kritiske hændelser som f.eks. forurening af drikkevand, forsyningssvigt, gasudslip, cyberangreb på kritisk infrastruktur, ekstreme vejrhændelser, sundhedsberedskabshændelser og brand- eller forureningshændelser.

F24 bemærker, at de efter den tidligere bekendtgørelsesændring og den foreslåede lovændring, ikke længere har adgang til nummeroplysningsdata til brug for sådanne varslingstjenester.

F24 bemærker, at den aktuelle sikkerheds- og trusselsmæssige situation i Danmark understreger betydningen af effektive varslings- og kommunikationsmuligheder som en central del af samfundets beredskab og modstandsdygtighed. F24 illustrerer ved en række eksempler i høringssvaret den samfundsmæssige betydning af kritisk varsling baseret på nummeroplysningsdata, og nævner, at fælles for alle ovennævnte tilfælde er, at det var afgørende for en effektiv varsling, at de pågældende organisationer gennem F24 havde adgang til nummeroplysningsdata, som gjorde det muligt at identificere og kontakte de berørte borgere hurtigt og målrettet.

F24 bemærker, at en række sektorlove forudsætter, at forsyningsvirksomheder og offentlige myndigheder hurtigt og effektivt skal kommunikere med berørte borgere i forbindelse med kritiske hændelser. De gældende begrænsninger i adgangen til nummeroplysningsdata kan imidlertid begrænse de praktiske muligheder for at opfylde disse forpligtelser. F24 bemærker videre, at de mener at deres foreslåede regulering vil være forenelig med de gældende regler på området.

F24 opfordrer på den baggrund til, at lovforslaget suppleres med en hjemmel, der sikrer fortsat adgang til nummeroplysningsdata til kritiske varslingsformål, enten direkte i teleloven som foreslået i deres høringssvar, eller i regler udstedt i medfør heraf. Alternativt ved en model, hvor udbydere af varslingstjenester blot skal overholde de fastsatte krav uden forudgående godkendelse, med efterfølgende tilsyn og sanktionshjemmel. Uden en hjemmel vil mulighederne for hurtig og målrettet varsling af personer, der berøres eller kan blive berørt af kritiske hændelser, blive væsentligt begrænset. Efter F24's opfattelse vil dette være en utilsigtet konsekvens af reguleringen, som bør adresseres i forbindelse med den videre lovgivningsproces.

ISOBRO bemærker, at ændringen af § 31, stk. 1, er en ændring af en mangeårig praksis, som først med ”den opdaterede vejledning om videregivelse af nummeroplysningsdata” fra december 2024 er blevet tolket langt mere restriktivt end tidligere praksis, og konsekvenserne heraf er alvorlige.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker, at ministeriet regulerer videregivelse af nummeroplysningsdata. Den efterfølgende behandling af nummeroplysningsdata reguleres af databeskyttelsesretten, som stiller krav om, at behandling af personoplysninger sker til de indsamlede formål.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digitals samt Geomatics bemærkninger, at det foreslås i de specielle bemærkninger til § 31, stk. 1, at der ved en »offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste« forstås en tjeneste, hvor nummeroplysningsdata kan fremsøges. Nummeroplysningstjenestebegrebet skal forstås teknologineutralt. Der er ikke specifikke tekniske krav til nummeroplysningstjenesten, hvorfor tjenesten kan udgøres af forskellige løsninger, og nummeroplysningsdata kan fremsøges på forskellige måder. Dermed vil tekniske løsninger som f.eks. en API godt kunne falde under betegnelsen »offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste«.

Det er ikke Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets fortolkning, at teledirektivet indeholder krav til en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste om, at denne skal være gratis og uden login/kundeoprettelse. Dette understøttes af, at teledirektivets præambelbetragtning 299 omtaler den effektive konkurrence mellem nummeroplysningstjenester. Det er ministeriets opfattelse, at en sådan konkurrence ikke ville eksistere, såfremt der fastsættes et krav om gratis adgang til nummeroplysningsdata. Ligeledes er det heller ikke ministeriets opfattelse, at der ud af teledirektivet kan fortolkes et krav om ingen login, så længe enhver kan oprette sig med et login. Derfor stilles der ikke krav i teleloven om gratis adgang eller ingen login.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til F&Ps bemærkninger, at det er ministeriets opfattelse, at der foreligger en rimelig anmodning, når det kan fremføres, at data vil blive anvendt til brug for udbud af en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste, jf. teledirektivets artikel 112. Heri ligger et implicit krav om, at der skal være tale om en offentligt tilgængelig nummeroplysningstjeneste.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker, at lovforslaget implementerer ordlyden i de totalharmoniserede regler i teledirektivets artikel 112 hverken udvidende eller indskrænkende.

I forhold til F&Ps bemærkninger om den erhvervsøkonomiske konsekvensvurdering bemærker Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet, at indførelsen af de eksisterende regler i telelovens § 31, stk. 1, ikke udgør en ændring af gældende ret, da de viderefører de eksisterende regler i nummeroplysningsbekendtgørelsens § 6, stk. 3.

Forsknings-, Uddannelses og Digitaliseringsministeriet bemærker videre, at reguleringen ikke retter sig direkte imod virksomheder, som anvender nummeroplysningsdata til markedsføring, servicebeskeder og andre formål. For disse

virksomheder har reglerne om videregivelse af nummeroplysningsdata i teleloven afledte økonomiske konsekvenser.

De økonomiske konsekvenser for brugerne af nummeroplysningsdata til markedsføring og servicebeskeder m.v. er behæftet med væsentlig usikkerhed, da der ikke er et fuldstændigt overblik over markedet.

Det skønnes overordnet, at der kan være afledte erhvervsøkonomiske omkostninger for virksomheder i f.eks. forsikringssektoren. De virksomheder, der er blevet hørt, har dog ikke kunnet give nærmere skøn på omkostningsniveau ved den foreslåede lovændring.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet skal også bemærke, at det er ministeriets opfattelse, at lovforslaget ikke vil medføre økonomiske konsekvenser for forsikringssektoren som helhed. Da forsikringsvirksomhederne anvender nummeroplysningsdata til f.eks. at hverve kunder fra andre forsikringsvirksomheder, vurderes det, at de afledte konsekvenser ikke vil påvirke det samlede BNP i en sådan grad, at der skal foretages kvantificering af eventuelle afledte konsekvenser.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet skal i relation til F24's bemærkninger henvise til den engelske udgave af artikel 112, som har følgende ordlyd "Member States shall ensure that all providers of number-based interpersonal communications services which attribute numbers from a numbering plan meet all reasonable requests to make available, for the purposes of the provision of publicly available directory enquiry services and directories, the relevant information in an agreed format, on terms which are fair, objective, cost oriented and non-discriminatory." (ministeriets egen understregning).

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til F24's bemærkninger, at ministeriet anerkender behovet for et effektivt varslingssystem til kritiske forsyningstjenester og varslingsformål. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet finder, at reglerne for og de nødvendige ressourcer til opfyldelse af kravene i de i høringssvaret beskrevne sektorlovgivninger om samfundssikkerhed, miljøbeskyttelse med videre som udgangspunkt bør behandles hos disse ressortministerier og myndigheder.

Forsknings- Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil medvirke til at undersøge mulighederne for fremtidig tilgængeliggørelse af nummeroplysningsdata til brug for kritiske varslingsformål.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker i forhold til ISO-BROs bemærkninger, at ændringen af § 31, stk. 1, viderefører den ændring, der blev indført i nummeroplysningsbekendtgørelsen i 2024. Vejledningen kom efter bekendtgørelsen og vejledte om rækkevidden af teleselskabernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata. Det er korrekt, at der blev ændret på en

mangeårig praksis, men ændringen skete i forbindelse med ikrafttrædelse af nummeroplysningsbekendtgørelsen.

Reglen om teleselskabernes forpligtelse til at videregive nummeroplysningsdata til brug for offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester foreslås flyttet til teleloven, da dette vil skabe større klarhed over reglerne på dette område og en mere direktivkonform implementering af teledirektivets artikel 112, stk. 1.

2.1.5 Samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata

Flere høringsparter kom med høringssvar til forslaget om indførelse af samtykke i høringsperioden september-oktober 2025. I de tilfælde hvor høringsparten har indsendt et nyt høringssvar til fjernelsen af kravet om samtykke, har dette svar erstattet svaret fra høringsperioden i 2025. I de tilfælde, hvor der ikke er sendt et nyt høringssvar, er opsummeringen af det tidligere høringssvar bevaret nedenfor.

Geomatic og ISOBRO bemærkede i 2025, at der bør etableres en undtagelse for aktører, der har særskilt hjemmel til at anvende nummeroplysningsdata, f.eks. forsikringsselskaber, NGO'er og analyseinstitutter. I forlængelse heraf bemærker 3H Advokatanpartsselskab, at det er uholdbart, at man regulerer et område, der rammer så bredt, uden at der sker en koordineret vurdering af konsekvenserne på tværs af relevante ministerier og ressortområder. 3H Advokatanpartsselskab bemærker yderligere, at der ikke er inddraget konsekvenser, som rammer områder som finansiel regulering, forsyning, statistik, KYC, sikkerhed, konkurrence og civilsamfund.

F24 bemærkede i 2025, at inden lovforslaget fremsættes, bør der arbejdes på at finde en løsning, hvor nummeroplysningsdata ikke udvandes, således at løsningen ikke skal findes på bagkant. I forlængelse heraf bemærker F24 Danmark, at der bør igangsættes en koordineret tværministeriel drøftelse, hvor også andre ressortmyndigheder – f.eks. inden for forsyning, beredskab, statistik og konkurrence - inddrages, dels at der politisk tages stilling til, hvordan man fremadrettet vil sikre en legitim adgang til nummeroplysningsdata for klart definerede og legitime formål, hvis det planlagte samtykkekrav gennemføres.

F&P bemærkede i 2025, at det er en forudsætning for, at forsikringsselskaberne i praksis har mulighed for at anvende deres særlige ret til uanmodet telefonisk henvendelse er, at selskaberne har adgang til forbrugernes nummeroplysningsdata, på samme vis som selskaberne hidtil har haft, dvs. direkte fra udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester. F&P bemærker i forlængelse heraf, at hvis forslaget til telelovens § 31, stk. 4, vedrørende krav om samtykke til at videregive nummeroplysninger til offentlige nummeroplysningstjenester gennemføres, vil det med sikkerhed have en væsentlig negativ indflydelse på adgangen til data samt på datakvaliteten.

F&P bemærker desuden, at teledirektivets artikel 112, stk. 1, ikke omhandler videregivelse af nummeroplysningsdata til andre aktører end offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, og der er derfor fri mulighed for, at lovgiver kan

fastsætte den regulering, som lovgiver anser for hensigtsmæssig for så vidt angår videregivelse af nummeroplysningsdata til andre aktører end offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester. F&P bemærker, at de ikke som sådan har indsigelser overfor den direktivnære implementering af telekodeksets artikel 112, stk. 1, som den foreslåede telelovs § 31, stk. 1 er udtryk for, men at det som konsekvens heraf skal sikres, at der opretholdes en direkte forpligtelse for teleudbydere til også at imødekomme forsikringsselskabers og evt. andre, der med et legitimt formål benytter nummeroplysningsdata, såfremt Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vurderer det relevant, rimelige anmodninger om nummeroplysningsdata, således at de hensyn og samfundsinteresser, der er nævnt ovenfor, fortsat kan understøttes.

F&P bemærker derudover, at den erhvervsøkonomiske konsekvensvurdering er mangelfuld og på ingen måde lever op til kravene om angivelse af økonomiske konsekvenser af ny lovgivning, jf. Erhvervsstyrelsens vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvenser af ny lovgivning. Såfremt de skitserede ændringer indføres, vil det have betydelige økonomiske konsekvenser for forsikringsbranchen, hvis branchen mister grundlaget for at kunne tage telefonisk kontakt med potentielle kunder.

Krak/Eniro bemærkede i 2025, at de har svært ved at genkende Digitaliseringsstyrelsens skøn over de erhvervsøkonomiske konsekvenser, hvor det fremgår, at "*Digitaliseringsstyrelsens skøn over disse efterlevelseskonsekvenser vil udgøre mindre end 10 millioner kroner."* Krak/Eniro oplyser, at de har en omsætning på ca. 50 mio. kroner årligt på deres hjemmesider fra små og mellemstore virksomheder, der køber annoncering på deres hjemmesider, primært via abonnement. Relevansen af deres annoncering vil blive påvirket, når Krak/Eniro mister nummeroplysningsdata grundet fravær af samtykke fra slutbrugere, da det forventes, at langt færre brugere vil anvende deres hjemmesider.

Krak/Eniro spørger, om det er korrekt opfattet, at teleselskaberne skal kontakte abonnenterne i et forsøg på at indhente samtykke i forbindelse med implementeringen af den nye lov, hvis lovteksten vedtages som den er fremsat.

Krak/Eniro bemærker ligesom Teleindustrien, IT-branchen og DI Digital, at samtykkekravet alene bør gælde for fysiske og ikke juridiske personer.

3H Advokatanpartsselskab bemærkede i 2025, at et nyt krav om aktivt opt-in-samtykke virker som en unødvendig erstatning for en ordning, der i forvejen respekterer borgernes fravalg og ret til privatliv. 3H Advokatanpartsselskab bemærker yderligere, at ifølge EU-Domstolens praksis, særligt Proximus-dommen (C-129/21), er der givet en national fleksibilitet. Ifølge 3H Advokatanpartsselskab fremgår det af dommen, at tredjemand kan indhente samtykke ved underretning – altså at en opt-out-model kan være tilstrækkelig. 3H Advokatanpartsselskab mener, at der ikke er krav om, at alle data skal fjernes, hvis ikke aktivt opt-in foreligger.

3H Advokatanpartsselskab bemærker i forhold til teleaftalen, at det er svært at se, hvordan et forslag om samtykke vil have en reel effekt på svindelproblematikken. I forlængelse heraf spørger 3H Advokatanpartsselskab, om det er et politisk ønske, at man med ét lovteknisk greb og uden at tage den korrekte diskussion fjerner hele datagrundlaget for et system, som man netop har valgt at nævne i en teleaftale med ambition om at fremtidssikre den digitale infrastruktur.

Datatilsynet henviste i 2025 til lovforslagets bemærkninger, hvoraf det fremgår, at EU-Domstolen i sag C-129/21 fandt, at e-databeskyttelsesdirektivets artikel 12, stk. 2, skal fortolkes således, at der kræves et databeskyttelsesretligt samtykke som forstået i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 11, for at abonnentens personoplysninger kan fremgå af de telefonnummerfortegnelser og nummeroplysningstjenester, som er gjort offentligt tilgængelige af andre udbydere end denne operatør, idet dette samtykke kan være givet udelukkende til den nævnte operatør eller til en af disse udbydere. Datatilsynet angiver, at Datatilsynet ikke har bemærkninger hertil.

Sydøstjyllands Politi bemærker, at høringsparten ved en analyse har dokumenteret en markant sammenhæng mellem offentligt tilgængelige nummeroplysninger og kontaktbedrageri.

Politiets operative erfaringer viser, at gerningspersoner aktivt anvender nummeroplysningsportaler til at identificere og udvælge potentielle ofre.

På baggrund af analysen anbefales det, at der indføres krav om særskilt, aktivt og dokumenterbart samtykke til videregivelse af nummeroplysninger. Samtidig anbefales en overgangsordning for eksisterende abonnenter, så også historiske registreringer bliver omfattet af et aktivt og informeret valg.

Høringssvaret har til formål at belyse den kriminalpræventive betydning af nummeroplysningsdata og pege på en løsning, der både respekterer borgernes valgfrihed og reducerer de kriminelles mulighed for systematisk at identificere potentielle ofre.

Finans Danmark bemærker, at aktivt samtykke til at offentliggøre nummeroplysningsdata er nødvendigt, indtil Digital Networks Act etablerer fælles regler.

Finans Danmark opfordrer til, at regeringen og forligskredspartierne genovervejer beslutningen om at lade bestemmelsen om aktivt samtykke udgå af lovforslaget, og at der som minimum indføres en overgangsordning med krav om aktivt samtykke til offentliggørelse af nummeroplysningsdata, indtil en fælles europæisk regulering på området er vedtaget og implementeret. En EU-regulering kan tage 2-4 år før den træder i kraft og i den tid vil det være muligt for svindlere at benytte nummeroplysningsdata til deres kontaktbedrageri. Finans Danmark peger særligt på de kriminalpræventive hensyn, som politiet har peget på i flere analyser. De har dokumenteret en markant sammenhæng mellem offentligt tilgængelige nummeroplysninger og kontaktbedrageri.

Endvidere foreslår Finans Danmark, at der etableres en hjemmel til at SMS-spamfiltre kan genindføres. Erfaringerne fra 2025 viser, at filtreringen havde en markant effekt og gav et væsentligt fald i antallet af svindelsager og anmeldelser baseret på SMS.

Dataetisk Råd bemærkede i 2025, at der kan være dataetiske udfordringer forbundet med forslaget, og anbefaler, at der redegøres for de dataetiske konsekvenser af lovforslaget.

F&P bemærker med tilfredshed, at det tidligere foreslåede krav om samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata ikke er videreført i det aktuelle lovforslag.

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at den tidligere foreslåede ændring vedrørende samtykke til videregivelse af nummeroplysningsdata ikke indgår i det fremsatte lovforslag. Forbrugerrådet Tænk lægger vægt på en høj beskyttelse af teleslutbrugeres personoplysninger og finder det vigtigt, at spørgsmålet om brugerens kontrol over egne nummeroplysningsdata håndteres i den kommende EU-regulering på området.

Geomatic hilser det velkomment, at forslaget om krav om slutbrugerens forudgående, særskilte samtykke før videregivelse af nummeroplysningsdata er udgået. Det imødekommer den centrale bekymring, høringsparten og en bred kreds af aktører rejste i høringen i september og oktober 2025. Geomatic anerkender, at ministeriet har lyttet, og for at reguleringen tilpasses den kommende EU-ramme.

ISOBRO er tilfreds med, at forslaget om samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata er fjernet fra det tidligere lovforslag, da et sådant forslag ville svække civilsamfundets muligheder for at opretholde en effektiv og relevant kontakt til mulige donorer og støtter. ISOBRO håber, at man også fremover vil være opmærksom på de følgevirkninger ændringer af telelovgivningen kan få på de almennyttige organisationers muligheder for at indsamle donationer.

Teleindustrien, IT-branchen og DI Digital bemærker, at det tidligere forslag til ændring af § 31, stk. 4, ikke er medtaget i det forslag til ændringer af teleloven, som er omfattet af nærværende høring, idet Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet i høringsbrevet bemærker, at i lyset af Europa-Kommissionens forslag til forordningen om digitale netværk (Digital Networks Act) har ministeriet besluttet at lade forslag om indførelse af samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata udgå (§ 1, nr. 8, i det oprindelige udkast til lovforslag).

Høringsparterne bemærker videre, at det med ordlyden i telelovens § 31 er uklart, hvilke betingelser der gælder for offentliggørelse og videregivelse af nummeroplysningsdata. Det fremgår således ikke tilstrækkeligt klart, om offentliggørelse og videregivelse forudsætter abonnentens samtykke, ligesom det er uklart, om teleudbydere er forpligtet til at videregive nummeroplysningsdata til nummeroplysningstjenester i tilfælde, hvor et sådant samtykke ikke foreligger.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har noteret sig de indkomne bemærkninger.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har i lyset af forslag til Europa Kommissionens forslag til Digital Networks Act (forordning om digitale netværk) besluttet at lade forslag om indførelse af samtykke inden videregivelse af nummeroplysningsdata udgå. Forslaget til forordning om digitale netværk foreslår at ophæve reglerne i teledirektivet om videregivelse af nummeroplysningsdata og det dertilhørende krav om samtykke inden videregivelse. Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at forslaget om samtykke vil pålægge teleselskaberne en række byrder, der forventeligt ville blive overflødige med det aktuelle forslag til Digital Networks Act. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil derfor ikke konkret besvare de enkelte bemærkninger.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker dog, at den udtømmende nummerfortegnelse med alle tilgængelige telefonnumre, navne og adresser i Danmark, fortsat er tilgængelig for samfundskritiske funktioner såsom alarmtjenesterne (112) -opkald og politiet samt for statsadvokaterne, Styrelsen for Patientsikkerhed, de enkelte retter og kriminalforsorgen. Sådanne funktioner påvirkes derfor ikke. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil på baggrund af høringsparternes opfordring inden udgangen af 2026 tage initiativ til en tværministeriel drøftelse af problemstillingen. Formålet er at afsøge mulige løsninger, herunder eventuelt lovgivning, for adgangen til nummeroplysningsdata. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil inddrage relevante eksterne interessenter i den videre dialog.

2.1.6 Mulighed for at træffe afgørelse om midlertidige foranstaltninger i sager om netadgang eller samtrafik mellem udbydere af offentlige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

Fiberalliancen bemærker, at formålet med den foreslåede nye ordning er, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan træffe afgørelser om midlertidige foranstaltninger for hurtigt at kunne sikre konkurrence eller slutbrugernes interesser, og uden at den nuværende høringsprocedure med høring af Europa-Kommissionen, BEREC og nationale tilsynsmyndigheder forsinker processen.

Fiberalliancen er ikke bekendt med, at der tidligere skulle være indtruffet hændelser eller situationer, som har gjort det nødvendigt at træffe nævnte midlertidige foranstaltninger uden samtidig at gøre brug af den almindelige høringsprocedure, der efter det tilgrundliggende teledirektiv har en frist på én måned. Fiberalliancen savner derfor en nærmere begrundelse for, hvad der konkret afstedkommer behov for at ændre i den eksisterende ordning.

Fiberalliancen bemærker i den forbindelse, at der heller ikke i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse er angivet eksempler vedrørende netadgang eller samtrafik, hvor der tidligere har været behov for at kunne træffe afgørelse om midlertidige foranstaltninger efter den bestemmelse, som nu foreslås.

Der synes med andre ord ikke at være nogen historisk betinget begrundelse for at ændre i den eksisterende ordning. Fiberalliancen efterspørger på den baggrund større klarhed over hvad, der reelt ligger til grund for at øge Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens beføjelser på dette område.

Fiberalliancen anfører desuden, at der i bemærkningerne til den foreslåede ordning kun nævnes ét eksempel, hvor det fremover vil kunne give mening at træffe en afgørelse om midlertidige foranstaltninger. Det handler om den situation, hvor Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen som led i en markedsafgørelse ophæver en prisregulering, som efterfølgende fører til prisstigninger på markedet, som vil være væsentlige for en tjenesteudbyder.

Fiberalliancen anerkender, at det ikke helt kan udelukkes, at der i forbindelse med ophævelse af pålagte SMP-forpligtelser fremover vil kunne opstå en sådan situation, hvor der kan være behov for en hurtig indsats for at beskytte forbrugernes interesser.

Fiberalliancen foreslår derfor, at anvendelsesområdet for den foreslåede ordning afgrænses til at gælde de tilfælde, hvor SMP-forpligtelser er blevet ophævet ved en markedsafgørelse og som efterfølgende helt ekstraordinært skaber en markedssituation, som kræver en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte forbrugernes interesser.

En ordning med et mere præcist angivet anvendelsesområde, baseret på ophævelse af SMP-forpligtelser, vil reducere de regulatoriske risici, der for både myndigheder og markedsaktører kan være forbundet med overgang fra sektorspecifik ex ante-konkurrenceregulering til almindelig konkurrencelovgivning.

Der foregår således aktuelt en proces i EU med det formål at reformere EU's teleregulering i form af den kommende forordning om digitale net (Digital Networks Act), hvor det handler om at skabe en enklere regulering med færre regulatoriske byrder for bredbåndssektorens aktører. Udviklingen i EU går således i retning af mindre brug af traditionel SMP-regulering.

Ved at præcisere anvendelsesområdet vil der samtidig blive skabt større forudsigelighed i bredbåndsmarkedet, hvilket er afgørende for at styrke det investeringsincitament i digitale højkapacitetsnet, som efterspørges politisk i Danmark og det øvrige EU.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker, at den foreslåede bestemmelse implementerer teledirektivets artikel 32, stk. 10, om konsolidering af det indre marked for elektronisk kommunikation. Ifølge denne bestemmelse skal en national tilsynsmyndighed, hvis der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kunne fravige den sædvanlige procedure for markedsafgørelser.

Den foreslåede bestemmelse, og dermed ændringen af den nuværende ordning, er ikke historisk begrundet, men har baggrund i at sikre en implementering af teledirektivet. Den teknologiske udvikling eller ændrede markedsmæssige forhold kan indebære et behov for at reagere hurtigt for at sikre konkurrencen eller slutbrugernes interesser uden at skulle afvente den sædvanlige høring, der vil forsinke processen.

Det kan f.eks. være i tilfælde af, at en markedsafgørelse, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har truffet i medfør af telelovens § 41, har haft uønskede effekter, og at der derfor er behov for hurtigt at træffe en afgørelse om midlertidige foranstaltninger for at sikre konkurrencen på markedet. Et eksempel herpå kan være, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens fjernelse af en prisregulering fører til prisstigninger på markedet, som vil være væsentlige for en tjenesteudbyder.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at teledirektivets artikel 32, stk. 10, ikke giver mulighed for at indsnævre bestemmelsens anvendelsesområde til alene at gælde de tilfælde, hvor SMP-forpligtelser er blevet ophævet ved en markedsafgørelse og som efterfølgende helt ekstraordinært skaber en markedssituation, som kræver en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte forbrugernes interesser.

Det skal hertil bemærkes, at der skal foreligge ekstraordinære omstændigheder og et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte forbrugernes interesser. I den forbindelse vil der skulle foretages en proportionalitetsvurdering således, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens indgreb i markedet ikke går videre, end hvad der er strengt nødvendigt for at sikre konkurrencen og beskytte forbrugernes interesser.

Hvis Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vælger at gøre sådanne afgørelser endelige, vil den sædvanlige høringsprocedure i teledirektivet skulle følges.

Den foreslåede bestemmelse har således til formål at give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mulighed for hurtigt at træffe afgørelser, der under normale omstændigheder skal igennem den høringsprocedure, der ellers ville gælde for sådanne typer af afgørelser.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet er vidende om og involveret i den proces, der i øjeblikket foregår i EU med Europa-Kommissionens forslag til forordning om Digitale Net, der vil indebære en revision af den europæiske teleregulering. Hertil er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet også vidende om, at et af formålene med den foreslåede forordning om Digitale Net er at simplificere telereguleringen og mindske byrderne for branchen.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker dog i den forbindelse, at teledirektivet er gældende, indtil der i EU er vedtaget en ny regulering, som erstatter teledirektivet. På den baggrund finder Forsknings-, Uddannelses- og

Digitaliseringsministeriet, at der er behov for at ændre telelovens § 55 og dermed sikre en implementering af teledirektivets artikel 32, stk. 10.

2.1.7 Høringsperiode i forbindelse med markedsundersøgelser

Fiberalliancen bemærker, at der med den foreslåede ændring sikres en høringsperiode på mindst 30 dage for interesserede parter, inden der træffes afgørelse om foranstaltninger med væsentlig påvirkning af det relevante marked. I forlængelse heraf henviser Fiberalliancen til, at det fremgår af lovforslaget, at der vil skulle tages hensyn til sagens kompleksitet ved fastlæggelse af høringsfristen. Fiberalliancen finder, at sager, som har et naturligt ophæng i markedsundersøgelser, herunder ikke mindst markedsanalyser med SMP-udpegning samt markedsafgørelser, hvor der pålægges sektorspecifikke forpligtelser, har en høj grad af kompleksitet, hvilket taler for en konsekvent længere høringsfrist end 30 dage i denne type sager. Det gælder ikke mindst for sager, som sendes i høring i eller hen over de traditionelle ferieperioder. Fiberalliancen ser gerne, at dette afspejles tydeligere i forbindelse med den foreslåede lovændring.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker, at den foreslåede bestemmelse i § 57 implementerer teledirektivets artikel 23, stk. 1 og 4, om høring og gennemsigtighed.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Digitaliseringsstyrelsen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal sikre, at der ved høringer over udkast til foranstaltninger med væsentlig påvirkning af det relevante marked skal gives en rimelig høringsfrist. Denne frist skal fastsættes under hensyn til sagens kompleksitet og må ikke være kortere end 30 dage, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.

I den foreslåede bestemmelse ligger der således en mulighed for Digitaliseringsstyrelsen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen til at foretage en konkret vurdering fra sag til sag af, hvorvidt sagens kompleksitet kan begrunde, at der med rimelighed bør fastsættes en længere frist end 30 dage. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har forståelse for Fiberalliancens ønske om, at der for visse sager konsekvent fastsættes en længere høringsfrist. Men da sagerne kan variere i kompleksitet, finder ministeriet det mest hensigtsmæssigt at give Digitaliseringsstyrelsen og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mulighed for at lade dette bero på en konkret vurdering.

2.1.8 Bemyndigelse til at fastsætte regler på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold

Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital bemærker, at de støtter indsættelsen af en bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3, hvor forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold, således at der hurtigt og smidigt kan foretages de

nødvendige og løbende ændringer og justeringer i regelgrundlaget på radioudstyrsområdet på baggrund af direktiver.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets bemærkninger:
Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har noteret sig den indkomne bemærkning om at Teleindustrien, IT-Branchen og DI Digital støtter indsættelsen af en bemyndigelsesbestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3, hvor forsknings-, uddannelses- og digitaliseringsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold.

3 Lovforslaget i forhold til lovudkastet

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i offentlig høring fra den 16. september til den 17. oktober 2025, indeholder det fremsatte lovforslag følgende indholdsmæssige ændringer:

Forslag til ny § 31, stk. 3, hvorefter det blev foreslået, at en slutbruger skal give samtykke til, at slutbrugerens nummeroplysningsdata må videregives til brug for udbud af offentligt tilgængelige nummeroplysningstjenester, er taget ud af lovforslaget og indgik ikke i den fornyede høring.

Forslag et tilføjet en til ændring af radioudstyrsloven, så ministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre og håndhæve EU-direktiver på området for radioudstyr og elektromagnetiske forhold.

Den fornyede høring fra den 26. juni til den 19. august 2026, har ikke givet anledning til yderligere indholdsmæssige ændringer.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.